

Неможлива зустріч

Леонід Чернов

Звичайно, цього ніколи не буде. Не може бути.

Але коли б це трапилось, я уявляю собі нашу зустріч так.

- Добридень! - по-солдафонському гаркне він, браво підкручуючи фельдфебельські вуса. - Я думаю, що в нього фельдфебельські вуса. - Чим можу бути корисний? Я - Гржезинський, соціал-демократ. Начальник берлінської поліції.

- Я так і думав, - замислено скажу я. - Так і думав.

- А я от не думаю, га-га-га! - зарегоче мій співбесідник. - Я просто забороняю, не думаючи. З-заборонить! Воспретить! Тащить! Не пущать!

- Спосіб не зовсім оригінальний, - скажу я. - Ви, висловлюючись м'яко, стирили його в колишньої російської поліції.

- Наклеп. Ви мене ще не знаєте.

- О, пане, ви напрошуєтесь на комплімент. Я дуже добре вас знаю. У нас вас усі знають.

-Звідки, ха-ха?

- Щодня ми зустрічаємо вас у наших газетах. Наприклад, ось: ""Роте Фане" повідомляє, що поліція посилає своїх озброєних провокаторів на пролетарські демонстрації. Це викриття підтверджує навіть буржуазна "Фосіше Цайтунг"".

- Ха-ха, і як це ви догадалися, що це мої штучки?

- Тяжко було. Проте догадалися.

- Як?

- А ось телеграма: "Заборонено на два тижні комуністичні газети "Роте Фане" і "Фольксхо"".

- І тут догадалися?

- Про що саме?

- Що газети ці пристукнув саме я?

- Ну, тут і догадуватись нема чого. Бо далі так і написано: "Навіть серед буржуазних кіл заборона викликала глибоке обурення проти соціал-поліція Гржезинського".

- Да-с, - задоволено засяє "соціал-демократ". - Це, можна сказати, мого власного винаходу номерок; що два тижні я забороняю "Роте Фане" на два тижні. Як вам подобається?

- Мені подобається інше.

- Що саме?

- Мені подобається "Штурм".

- Який штурм? — нахмуриться він.

- Отой саме "Штурм", що ви самі викликали його до життя.

- Наклеп. Я ворог їхніх штурмів. Ніяких штурмів я не викликав.

- Даремно гадаєте: замість забороненої вами "Роте Фане" виходить "Роте Штурм Фане". Отже, ви викликали до життя "Штурм". Але цього мало: за "Штурмом" приходить "Дранг". "Штурм унд Дранг" - ось гасло сьогоднішньої робітничої Німеччини.

- Хто ви такий? - зіскочить з місця Гржезинський. - Чого ви прийшли?

- Я прийшов подякувати вам.

- Будь ласка, - знову засяє він. - За віщо?

- Як за віщо? За те, що ви - найкращий вихователь відсталих і засліплених соціал-демократичних робітників.

- О, так. Незабаром я готую навіть лекцію: "Гумова палиця і її застосування до..."

- К чорту лекції. Не місце лекціям там, де починається "Штурм унд Дранг". Ви пам'ятаєте: недавно в цирку Буша зібралися на мітинг безробітні?

- Пам'ятаю. А поліція їх - гумовими па...

- Так, пане: гумовими палицями. Тоді виступив представник Всенімецького комітету безробітних. І під час його промови до столу президії підійшов старий робітник. Він жбурнув долі свій партійний квиток і крикнув: "Двадцять п'ять років я був соціал-демократом і ось я розриваю свій партійний квиток. Ось він!" Так от, коли ви думаєте, що такі робітники - одиниці, ви дуже помиляєтесь, пане. їх сотні, тисячі, десятки тисяч. Сьогодні вони, прозріваючи, шматують свої партквитки, організують штурм і співають:

Нині Німеччина - бульба барвиста,

Владу забрали буржуї, фашисти,

Править банкір-товстопуз.

Ми загартовані вщент боротьбою...

Лави робочі! Вставайте до бою

За Німецький Радянський Союз...[\[1\]](#)

А завтра вони почнуть провадити свою програму в життя.

На цім місці я вийду: я сказав усе. Але він дожене мене в коридорі:

- Ви мені там за щось дякували. Я, вибачте, не дуже зрозумів, але... Ви забули, що я заборонив іще й робітничу спартакіаду. Я заборонив День безробіття - п'ятнадцяте липня...

- Я знаю, - відповім я. - Про це вам також згадають незабаром.

("Червоний перець", № 10-11, 1931 р.)

[\[1\]](#) Цитата з вірша Чернова "Веддінг червоний іде", що є варіацією на знамениту пісню німецького робітничого руху "Червоний Веддінг" (нім. *Der rote Wedding*; Веддінг - пролетарський район Берліна).